

Svatý Václav

Narodil se asi v roce 907, nejspíš v Praze. Byl český kníže a světec, který je považován za hlavního patrona české země a symbol české státnosti. Byl vychováván svou babičkou svatou Ludmilou a vzdělával se v písmu svatém a v písmu psaném na Budči. Vládl asi od roku 925. Jako kníže, po porážce saským králem Jindřichem Ptáčníkem, dokázal zachovat suverenitu českého státu a založil chrám sv. Víta, hlavní kostel knížectví. Byl zavražděn 28. září roku 935 (možná 929) ve (Staré) Boleslavi, sídle svého bratra Boleslava, který díky tomu převzal vládu. Václav je pochován ve Svatovítské katedrále. Po smrti začal být Václav uctíván jako svatý pro svou zbožnost (vlastnoruční pěstování vína a obilí pro svaté přijímání, péči o chudé, otroky a vězně, stavění kostelů, kácení šibenic ap.) a posmrtné zázraky. Později se stal symbolem českého státu, např. v Kodexu vyšehradském, na mincích nebo na Myslbekově pomníku.

Jára – 4. třída

Školy, na které by chtěli jít žáci deváté třídy

Pavλίna Svobodová

Jana Linzmajerová - Gymnázium Prachatice

Julie Partyka - zahradnická architektura - Lednice

Nikola Žáková - Gymnázium Prachatice

Barbora Šulanová - neví

Patrik Tápal - neví

Jiří Kovář - průmyslovka - Volyně

Julie Vorlíčková – cukrářka - Volyně

Anna Tkachenko - cestovní ruch - České

Budějovice

Pavlinka Svobodová – neví

Upoutávky na knihy

Anna Tkachenko

Sabatina - Chtěla mě zabít vlastní

rodina Sabatina prožívá radostná léta dospívání a studií v Linci. I když se považuje za Rakušanku, její rodiče, ortodoxní muslimové, chtějí, aby žila jako správná pákistánská žena vzala si manžela, jehož jí vybere otec, rodila děti, chodila zahalená v burce, potlačila vlastní názory a zapomněla na vyšší vzdělání. Při jedné z cest do své rodné vlasti rodiče Sabatině oznámí, že se v Pákistánu provdává. Dívka se vzbouří a v tu chvíli proti sobě poštvě celé příbuzenstvo. Podle starého zvyku má být zabita, aby čest rodiny byla zachráněna.

Přesmyčky

Julie Vorlíčková

OSTROVÍDBRŽDU

ZRNYDPÁNI

KRÁČIOD

KOLAŠ

PATÍČEČO

NEMOHLAEC

NAPAD

CHARAKTERUTI

ORGIESLOTA

SIRITEHO

O nepořádném klukovi

9. třída

Byl jednou jeden chlapec, který byl hrozně nepořádný, v pokojíčku měl kopici odpadků. A v té velké kopici měl skleněné lahve, papír, plasty. Nikdo se s ním nechtěl kamarádit, protože se nemyl, nečistil si zuby, byl opravdu nepořádný. Jemu to bylo líto, nevěděl, co udělat, aby se s ním děti kamarádily. Každou chvíli plakal, protože neměl rodiče, žil v dětském domově. Neměl ani kamarády, nikoho, kdo by ho učil správným věcem. Jednou v noci se před ním objevil malý, baculatý mužíček. Klouček se ho nejdříve zalekl, pak se ho zeptal: „Kdo jsi? “...malý skřítek mu slušně odpověděl: „Já jsem skřítek Třídílek a vím, co tě trápí. Chlapec se na něj tázavě podíval a řekl: „Vážně, a jak to víš? “. Skřítek mu vše vysvětlil a klouček se na něj pousmál. Třídílek chtěl klukovi pomoci, takže začali hygienou, česáním vlasů, čištěním zubů, mytím..... Pak mu vysvětlil, jak se slušně chovat..zdravit, hlavně že nesmí krást a lhát. Druhý den ráno, když šel do školy a děti viděly, jak mu to sluší a jaký je slušný, začaly se s ním kamarádit. Skřítkovi poděkoval, ale skřítek mu

na to odpověděl: „Počkat ,počkat“! A co ten nepořádek doma? Chlapec si vzpomněl na tu velikánskou kopici nepořádku. Třídílek mu řekl, co s tím udělat, kam co odnést, že nepořádek patří do kontejnerů .Takže papír do modrého, plast do žlutého a láhve do bílého či zeleného. A tak se chlapec naučil i třídit odpad. A k tomu získal skvělé kamarády a nové rodiče, kteří si ho vzali do péče.

To byly prázdniny !

Barbora Šulanová

O prázdninách.....takže jsem byla v Praze s pár lidmi. Navštívili jsme školu, kam šla jedna má kamarádka. Navštívili jsme výstavu Jakuba Šikanedra , byla moc pěkná. Myslela jsem si, že bude nudná, ale potom, když jsem viděla ty pěkné obrazy například: VRAŽDA V DOMĚ, bylo to moc zajímavé. Když jsme si prohlédli obrazy , tak jsme šli nahoru do 2. patra, a tam jsme si vyzkoušeli být malířem , lepili jsme látky, malovali koláž. Když jsme odešli, tak jsme zašli na jídlo a pivo . Když jsme odcházeli, tak jsme ještě vlétli do obchodu a nakoupili něco k snídani. Další den jsme snědli něco k jídlu a šli do pivovaru zase na jídlo a pivo...a potom zase, zase a zase. Takhle to bylo většinu prázdnin v Praze. Pak jsme pro moji kamarádku nakoupili umělecký papírlátka. Potom byl akorát dojemný odjezd. Doma jsem se ze všeho vzpamatovala a byl konec prázdnin a zase ta škola.

Škola

9.třída

Škola je zpátky
prázdniny fuč,
poštovní schránky
prázdný jsou už.
Učit se pořád,
všechno možný,
zticha být musíš,
když učitel mluví. ☹

Můj oblíbený fotbalový klub

Jiří Kovář a Patrik Āápal

FC Barcelona

FC Barcelona

FC Barcelona (Katalánsky: Futbol Club Barcelona) je profesionální španělský fotbalový klub , sídlící ve městě Barcelona, v autonomním společenství Katalánsko. Klub tradičně působí v nejvyšší španělské fotbalové soutěži Primera División. S klubem se můžete setkat pod prostšími názvy jako Barcelona či Barça. Domácím fotbalovým stadionem je Nou Estadi del Futbol Club Barcelona známý pod jménem Camp Nou s kapacitou téměř 100 tisíc diváků.

Mistr Jan Hus

Adéla Malecová a Sabina Jurenková – 5. třída

Ve čtvrtek 27.9. jsme zhlédli v tělocvičně školy představení o Janu Husovi. Přijel k nám z Prahy pan Richard Pachmann, který hlavně zpíval písničky o životě Jana Husa. Např. Neodvolám, píseň o Praze. Také se oblékl do černého pláště a my jsme dostali roli posluchačů v Betlémské kapli, kde Mistr Jan Hus kázal. Dozvěděli jsme se zajímavé informace o jeho životě. Při některých písničkách nás až zamrazilo, jak krutě se k Janu Husovi chovali. Představení se nám líbilo.

Zábavné dopoledne s prvňáky

9. třída

Jako 9. třída jsme si pro prvňáčky připravili program v tělocvičně. Každý z nás měl nějakou atrakci. Děti říkaly, že se jim to líbilo.

Rozhovor s prvňáčky

Co se ti tu nejvíc líbilo?

Ema: Hledání kamínku pod květináčem.

Vítek: Sfoukávání svíčky

Co se ti tu naopak nelíbilo?

Ema: Všechno je tu super!

Vítek: Všechno se mi tady líbí.

Těšili jste se do 1. třídy?

Ema: Jo, a moc se mi tu líbí.

Vítek: Ano, těšil a líbí se mi tu.

Je na vás paní učitelka hodná?

Ema: Je a mám ji ráda.

Vítek: Je hodná a mám ji rád.

Našli jste si už kamarády?

Ema: Jenom jednu. Jmenuje se Zuzka a je nejlepší.

Vítek: Moje nejlepší kamarádka je Editka.

*****PÍRKO*****

TEMELÍN

-Temelín je jaderná elektrárna.

Bezpečnost

Bezpečnostní opatření v Temelíně zahrnují celou škálu opatření na řadě úrovní. Bezpečnost zvyšuje to, že řada bezpečnostních systémů je založena na rozdílných fyzikálních a technických principech.

Jedním z nejdůležitějších z principů je tzv. princip hloubkové ochrany, který definuje 5 úrovní ochrany a 5 ochranných bariér stojících mezi aktivní zónou v reaktoru a okolním prostředím:

1. pevná keramická struktura samotného paliva
2. pokrytí palivových proutků
3. tlaková hranice primárního okruhu
4. železobetonová šachta reaktoru
5. ochranná obálka (kontejnment)

-Elektrárna má 4 chladicí věže

-Primární okruh je chlazen čtyřmi vertikálními odstředivými čerpadly.

-Temelín se nachází kousek od Týna nad Vltavou.

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU

ČECHOVOU

1.Máte ráda podzim?

p.uč.Čechová: ano,moc

2.Váš nejoblíbenější zpěvák/zpěvačka?

p.uč.Čechová: Dan Bárta.

3.Co ráda děláte ve volném čase?

p.uč.Čechová: čtu, chodím na výlety, spím.

4.Kdybyste si mohla vybrat ze slavných osobností a vrátit se v čase, koho byste si vybrala?

p.uč.Čechová: Leonardo daVinci

5.Proč jste chtěla být učitelka?

p.uč.Čechová: baví mě to.

1. Je to chlupaté, uvnitř vlhké, je to na čtyři písmena a druhé písmeno je měkké i. Co je to?

.
.

Kiwi

2. Kdo má vpředu dvě oči, ale vzadu ještě spoustu dalších?

.
.

Páv

3. Neustále to mění tvar, ale přesto je to stále kulaté. Co to je?

.
.

Měsíc

4. Kolik udělá vrabec kroku za 100 roků?

.
.

žádný, protože skáče. ☺

Deštník

Deštník neboli paraple je zařízení, které umožňuje schovávat i ochraňovat osoby a předměty pod ním ukryté před dopadajícím deštěm, slunečním zářením, někdy i padajícím sněhem. Jedná se o stahovatelnou plochu pokrytou nepromokavým materiálem tvořený impregnovanou látkou, či plastovou fólií, která je umístěna na několika kovových tyčích. Tyto tyče konstrukci podpírají, aby se nepromáčkla a umožňovala roztažení. Pro lepší uchopení je deštník vybaven držadlem, která je někdy vybaveno zahnutou rukojetí.

V dnešní době se vyrábí celá škála deštníků od různých tvarů, velikostí, barev a materiálů. Některé se vyrábějí jako skládací, kdy se dá deštník postupně do sebe zasunout, čímž se značně zmenší. Jiné jsou vyráběny pouze v celku a slouží jako forma vycházkové hole. Menší deštníky jsou původně deštníky dámské, tyto bývají velice často provedeny jako skládací tak, aby se vešly do malé dámské kabelky, bývají také výrazně barevné. Velké černé deštníky jsou deštníky pánské, tyto obvykle nebývají skládací.

Vtipy

Potkají se dvě blondýnky a jedna zavzpomíná: „Pamatuješ, jak vypli proud a musela jsem hodinu stát ve výtahu?“

„Jo, a já to měla ještě horší. Musela jsem stát na jezdících schodech!“ :D

Pětkař přijde domů a volá:

„Mámo, táto, dostal jsem dvojku!“

Pětkař přijde domů a volá:

„Mámo, táto, dostal jsem dvojku!“

„No výborně, a z čeho?“

„Z chování.“No výborně, a z čeho?“

„Z chování.“

Přijde blondýna do obchodu v

Německu a říká

„Prosím baterky“

A prodavač: Wie bitte?

Blondýna: Né vybité ,nabité kdo by chtěl vybité baterky...!

u lékaře: pane doktore, poslední dobou si nic nepamatuji.

A od kdy to pozorujete?

A co?